

Міністерство освіти і науки України
Управління молоді та спорту Сумської обласної державної адміністрації
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Сумський державний університет
Курський державний університет (Росія)
Тираспольський державний університет імені Т. Г. Шевченка (Молдова)

**ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ
ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ФАХІВЦІВ
ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
І МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(Україна, Суми, 17–18 квітня 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

СУТНІСТЬ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Король С. А., викл.
Сумський державний університет
svetik_rybachuk@mail.ru

Статистичні дані вказують на тенденцію зниження стану здоров'я та фізичної підготовленості школярів і студентів з віком і по мірі продовження отримування освіти [1, с. 8]. Враховуючи валеологічний потенціал фізичного виховання, можна стверджувати, що найбільш наближеним до процесу управління здоров'ям молоді є фахівець з фізичного виховання. Однак, на сучасному етапі викладачі фізичного виховання недостатньо володіють здоров'язберігаючою компетенцією.

А. В. Хуторський розрізняє поняття «компетенція» і «компетентність», розуміючи під першим сукупність взаємопов'язаних якостей особистості, що проявляються по відношенню до певних предметів і процесів. Компетентність же розглядає, як досвідне оволодіння людиною відповідною компетенцією, що включає її особистісне відношення до неї і предмету діяльності [2, с. 133].

Під здоров'язберігаючою компетентністю розуміють інтегральну якість особистості, що проявляється в загальній здатності та готовності до здоров'язберігаючої діяльності в освітньому середовищі і базується на інтеграції знань, вмінь і навичок [3, с.111].

Розглядаючи структуру здоров'язберігаючої компетентності Е. А. Шатрова виділила наступні компоненти:

- *ціннісно-мотиваційний* – система цінностей педагога (провідна цінність – здоров'я), що мотивують його на здоров'язберігаючу діяльність, виявляється в інтересі, потребах викладача до формування здоров'язберігаючої діяльності;

- *когнітивний* – спрямований на формування системи знань про закономірності збереження і розвитку здоров'я та прагнення до самоосвіти в питаннях збереження здоров'я;
- *операційно-технологічний* – орієнтований на опанування методик здоров'язберігаючої діяльності, який проявляється в готовності реалізації поведінкових моделей здорового способу життя і здоров'язберігаючих технологій та здатності удосконалення свого здоров'я;
- *компонент особистих і професійних якостей педагога*, який включає особисті (організованість, відповідальність за власне здоров'я, доброзичливість, вимогливість до себе, працьовитість, працездатність, ініціативність, енергійність, наполегливість, рішучість, тощо) та професійно-значимі якості (інтерес до людей, любов до дітей, тактовність, емпатія, толерантність, рефлексія та ін.) [3, с. 112].

Узагальнюючи вищезазначене, здоров'язберігаючу компетентність викладача фізичного виховання необхідно розглядати як ключову, надпредметну компетентність, як здатність здійснювати складні поліфункціональні, поліпредметні, культуро-доцільні види діяльності, ефективно розв'язувати ряд проблем формування, збереження і зміцнення здоров'я та організації здорового способу життя, пов'язаних як з професійною так і суспільною діяльністю.

Література:

1. Зубалій М. Стан розвитку фізичного виховання у галузі освіти в Україні / М. Зубалій, В. Мудрик, В. Кубасов // Спортивний вісник Придніпров'я. – Дніпропетровськ, 2007. – № 1. – С. 8–10.
2. Хуторской А. В. Компетентность как дидактическое понятие: содержание, структура и модели конструирования / А. В. Хуторской, Л. Н. Хуторская // Проектирование и организация самостоятельной работы студентов в контексте компетентностного подхода: межвузовский сб. науч. трудов / Под ред. А. А. Орлова. – Тула: Изд-во Тул. гос. пед. ун-та

имени Л. Н. Толстого, 2008. – Вып. 1. – С. 117–137.

3. Шатрова Е. А. Теоретическая модель формирования здоровьесберегающей компетентности педагога / Е. А. Шатрова // Вестник Томского государственного педагогического университета. – 2012. – Вып. 2. – С. 111–116.